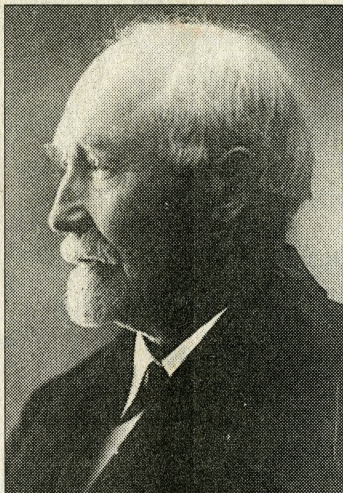
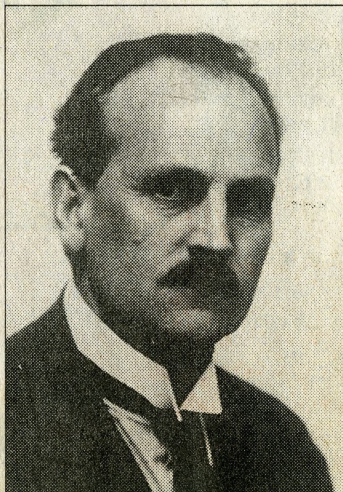

Heinrich Koppel.

Peeter Põld.

Aleksander Elango meenutab

■ Pidulikule avaaktusele ülikooli aulas 1. detsembril 1919 olevat kogenud üle tuhande inimese. Alla saali pääses kutsetega, rõdule said teisedki. Nüüd on küll kõik avaaktusest osavõtnud siirdunud manalateele, välja arvatud üks mees – Tartus pensionäripõlve pidav 97-aastane eesti pedagoogika *grand old man* dotsent **Aleksander Elango** (pildil). Ta meenutab: “Olin sel ajal 17-aastane Tartu Kommertskooli eelviimase klassi õpilane. Sain kutse avaaktusele oma healt tuttavalt ja endiselt õpetajalt Villem Ernit-salt. Aktust juhatas professor Aleksander Paldrok. Asi oli selles, et eestikeelse ülikooli rektoriks ette nähtud professor Heinrich Koppel polnud veel sõjaolude tõttu Lõuna-Venemaalt Tartusse jõudnud.

Pidukõne pidas tolleaegne peaminister Jaan Tõnisson. Sain esimest korda osa Tõnissoni pikast ja emotsionaalsest esinemisest, milles ta tõi ilmekalt esile rahvusülikooli avamise murrangulise tähtsuse eestlaste ajaloos. Ülevaate ülikooli rajamise eeltöödest andis kuraator Peeter Põld. Vabariigi valitsuse nimel kõneles äsja haridusministriks saanud Tartu koolimees Konstantin Treffner.

Hiljem, kui ma ülikoolis pedagoogikat studeerisin, sai Peeter Põllust minu teaduslik juhendaja. Tema isiksus on jäänud mulle läbi aegade nii õppejõu kui ülikooli juhi ideaaliks. Ta oli esinduslik mees ning väga hea lektor: süstemaatiline, sügavuti minev, kuid samas üldarusaadavaks jääv.

Mind veetles veel tema absoluutne tolerantsus teisitimõtlejate suhtes. Ta oli siiralt ja sügavalt usklik, ei keelanud aga andmast tööd ja tunnustust ka teiste vaadetega inimestele.

Peeter Põllu käe all oli huvitav, aga ka küllalt raske õppida. Eksamiteks vajalik kirjandus oli põhiliselt saksa keeles. Nõudmised ülikooli lõpetamiseks kitsamal erialal olid kõrged. Põld oli eksamil asjalik ja nõudlik, kulutades üliõpilasele tavaliselt üle ühe tunni. Hindamisel ei olnud ta kuigi heldekäeline ja ka minulgi ei läinud korda saada temalt neljast kõrgemat hinnet.”

Hillar Palamets

